

На могилі Розалії

Михайль Семенко

Я залишив писульку на могилі Розалії,
Душі пелюсток,
Я завтра піду, щоб збирати конвалії —
Найсумніший цвіток.

Щоб збирати конвалії — серця самотного
Білі квітки,
Серця забитого, серця скорботного
Кавалки.

Може надія там знов зажевріється
В рожевих блисках,
Може знов серце самотне зогріється
В веселки бризках.

Уранці піду на могилу Розалії,
Буде писулька її у вінку —
Хочу і прагну я бур вакханалії,
Хочу вловити я мрію легку.

Розалія — молода дівчина-естонка, подруга Л. І. Горенко; покінчила життя самогубством через нещасливе кохання.